ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนต่อพฤติกรรมการจัดการตนเองในสตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่

Orasa Numchaisrika

Vachira hospital

Suparp Thaithae

Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการจัดการตนเองในสตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนและเปรียบเทียบพฤติกรรมการจัดการตนเองในสตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนกับกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติกลุ่มตัวอย่าง คือ สตรีที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ และมารับบริการตรวจ ณ ห้องตรวจศัลยกรรม คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 60 คน จับฉลากแบ่งเข้าเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน โดยคำนึงถึงความคล้ายคลึงกันในเรื่อง อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับความรุนแรงของภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ กลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามปกติ กลุ่มทดลองได้รับการดูแลตามปกติและโปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการสร้างเสริมพลังอำนาจร่วมกับการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินความรุนแรงของภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ และแบบสอบถามพฤติกรรมการจัดการตนเองในสตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ ซึ่งแบบสอบถามพฤติกรรมการจัดการตนเองฯ มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาคเท่ากับ .81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ และสถิติการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า สตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมฯ มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการตนเองเกี่ยวกับภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 และมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการจัดการตนเองเกี่ยวกับภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.001 ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพยาบาลเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการตนเองในสตรีที่มีภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ได้ ควรมีการศึกษาในกลุ่มที่มีโรคเรื้อรัง เช่น เบาหวาน และภาวะผิดปกติของระบบทางเดินปัสสาวะ หรือกลุ่มที่ได้รับยาซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่ และส่งเสริมให้ครอบครัวหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลเพื่อการจัดการกับภาวะกลั้นปัสสาวะไม่อยู่